

Współczesny człowiek

1) Czas dzielenia się i brania odpowiedzialności.

a) Modlitwa rozpoczynająca.

b) Dzielenie się.

- Czego doświadczyłeś z Bogiem w ostatnim czasie? Co pokazywał Ci Duch Święty przez wersety tygodnia? Powiedz krótko.
- W jaki sposób wprowadziłeś w życie treść ostatniego tematu?
- Powiedz z pamięci lub oddaj sens fragmentu, który był do zapamiętania.
- W jaki sposób zrealizowałeś zeszłotygodniowe cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”?
- Możliwość zapytania o świętość życia, czy nie ma jakiegoś niewyznanego grzechu obecnie, czy jest jakiś obszar, z którym się zmagasz (pomoc w modlitwie) – branie wzajemnej odpowiedzialności za siebie.

2) Temat: Współczesny człowiek.

a) „Postmodernizm jest zbiorem różnorodnych nurtów myślenia, filozofii oraz koncepcji artystycznych, których zasadniczą cechą sprowadza się do tego, że zaistniały one „po” modernizmie, czyli po nowoczesności. Kierunki te zwykle sytuują się w opozycji do modernizmu, ale jednocześnie przetwarzają, bądź wykorzystują jego elementy”ⁱ.

Co wiesz na temat epoki postmodernizmu, w której żyjemy?

- Ważne, aby wiedzieć, jaki jest własny kontekst, w którym żyjemy, aby skuteczniej docierać z prawdą Ewangelii.

Niektóre cechy postmodernizmu:

- relatywizm, czyli brak prawdy absolutnej – nie uznaje się już, że prawda jest absolutna, ale względna i zależy od kontekstu. Oznacza to odrzucenie prawdy o jedynym Bogu, prawdy o tym, co Bóg określa, co jest dobre, a co złe. Dla jednego człowieka zdrada małżeńska jest zła, a dla drugiego już niekoniecznie. Prawda staje się względna. Może być „twoja prawda” i „moja prawda”. To ja wybieram i interpretuję, co jest właściwe, a co nie. Stąd tolerancja polega na akceptowaniu wszystkiego, „byle to mi nie szkodziło”. Ty

wierzysz w Buddę, a ktoś inny w Jezusa i nie widzi się w tym sprzeczności, bo nie ma prawdy absolutnej,

- odrzucenie autorytetów, nie ma niczego i nikogo w centrum uwagi (inaczej niż w innych epokach np.: średniowiecze – Bóg, renesans – człowiek),
- prawdą jest to, co zostało wypróbowane, doświadczone osobiście, stąd wiara traci na znaczeniu. Ważne jest to, co czujemy. Tolerancja jest rozumiana jako akceptacja wszystkiego, co nie koliduje z naszym życiem, stąd mówienie np. o grzechu staje się tzw. mową nienawiści, brakiem tolerancji. W ten sposób powstaje też nowomowa, która redefiniuje znane i ustalone pojęcia,
- niezależność – ludzie współcześni chcą być niezależni, dokonywać samodzielnych wyborów, stąd unikanie trwałych związków, podnoszenie materialnego poziomu życia,
- hedonizm – szukanie przyjemności, wygody, koncentracja na sobie,
- filozoficzny pluralizm – wszystkie przekonania (systemy wartości) muszą być uznane na równi ważne. Żadna religia nie ma prawa określać siebie jako prawdziwą, a odrzucać inne istniejące przekonania jako fałszywe, czy nawet wrogie,
- nie jest to epoka zamknięta, tylko cały czas się kształtuje, stąd przedstawiciele mogą mieć nawet sprzeczne podejście w niektórych aspektach.

b) Niektóre konsekwencje postmodernizmu z chrześcijańskiego punktu widzenia:

- negowanie istnienia Boga oraz Biblii, jako ostatecznego źródła prawdy,
- synkretyzm religijny, czyli czerpanie po trochu z jednego źródła, po trochu ~~trochę~~ z innego. Stąd np. wiara w Boga JHWH i jednocześnie w reinkarnację nie stanowi dla niektórych sprzeczności,
- brak nadrzędnych, stałych wartości, na których można budować swoje życie,
- brak tożsamości, brak celu i sensu, czego efektem staje się pustka,
- koncentracja na sobie, dążenie do przyjemności, pogoń za szczęściem,
- kontestacja prawie wszystkiego,

- epoka fake newsów (nie ma dążenia do odrywania prawdy, zasady są względne),
 - pozorna tolerancja, a w rzeczywistości jej brak wobec odmiennych poglądów, w szczególności takich, które podważają podstawy czyichś założeń np. chrześcijańskie spojrzenie na niektóre kwestie może spotkać się wręcz z agresywnym odzewem.
- c) 1 Kor 9; 19-23 – „(19) Bo jako wolny od wszystkich, uczyniłem z siebie niewolnika wszystkich, abym tym liczniejsze grono pozyskał. (20) I stałem się dla żydów jak żyd, aby żydów pozyskać; dla tych, którzy są pod Prawem, jak ten, który jest pod Prawem - choć sam nie jestem pod Prawem - aby tych, którzy są pod Prawem, pozyskać. (21) Dla tych, którzy są bez Prawa, jak ten, który jest bez Prawa - choć nie jestem bez Prawa Bożego, lecz pod Prawem Chrystusa - aby tych, którzy są bez Prawa, pozyskać. (22) Dla słabych stałem się słaby, aby słabych pozyskać; dla wszystkich stałem się wszystkim, żeby przynajmniej niektórych zbawić. (23) A wszystko to czynię dla ewangelii, aby stać się jej współuczestnikiem”.
- Jakie jest przesłanie tego fragmentu?
 - Postawa służenia, wyrażająca się w uniżeniu do miejsca, w którym jest dany człowiek. Dla żydów Paweł stał się jak żyd. Dla pogan Paweł stał się jak poganin. Wszystko to nie w znaczeniu kompromisu, ale usuwania barier dla Ewangelii, aby zbawić przynajmniej niektórych.
- d) W jaki sposób docierać do współczesnego człowieka?
- Przez elastyczność i otwartość w dobieraniu metod. Ewangelia jest niezmienna, ale sposoby docierania z przesłaniem życia już tak. Zniżając się do czyjegoś poziomu stajemy się zrozumiali. Granicą jest tylko trzymanie się Bożych praw. Jeżeli ich nie przekraczamy to reszta może być dopasowana do kontekstu.
 - Przez relacje, które sprawiają, że ludzie są gotowi przyjąć prawdę.
 - Przez dawanie wyboru, nie narzucanie. Wywoływanie presji może wywołać odwrotny skutek. Nie chodzi tu o zachęcanie, zapraszanie, ale narzucanie się. Walkę toczyliśmy nie z ciałem i krwią, jak mówi list do Efezjan, a własne decyzje są trwalsze.

- Przez świadectwo. Coś, co jest autentyczne, zawsze jest intrygujące i trudno zaprzeczyć czyjemuś doświadczeniu, szczególnie gdy ma się relacje i zna kogoś, kto dzieli się swoim świadectwem życia
- Przez życie. Stałość w życiu z Bogiem, miłość do innych, niemożliwa jest do niezauważenia. Ludzie tęsknią za normalnością, pomimo, że sami tak nie żyją.
- Przez współczesne formy i sposoby komunikacji – dużo zależy od tego, które pokolenie jest grupą docelową, ale generalnie świat zmienia się w bardzo szybkim tempie. Wymaga to od wierzących umiejętności szybkiego reagowania. To, co jest niezmiennie, to prawda o zbawieniu w Jezusie, ale formy ulegają przekształceniu. Kilka wieków temu kazania trwały po kilka godzin, a ludzie nie byli znużeni. Dzisiaj przekaz treści dłuższy niż 5-10 minut dla wielu osób jest sporym wysiłkiem. Wielu nie jest gotowych, aby go podjąć. Można nagrać piękne, duchowe przesłanie trwające 2 godziny, ale ilu niezbanionych współczesnych ludzi tego wysłucha. Można stosować metody, które sprawdzały się 20-30 lat temu, ale to nie znaczy, że będą działały dzisiaj. Można nawet dorobić do tych działań ideologię typu „trzeba być wiernym”, ale tu nie o ważną cechę, jaką jest wierność, chodzi, ale o skuteczność. Bycie elastycznym co do metod nie oznacza „rozcieńczania” Bożych prawd. W każdym natomiast przypadku i to bez względu na rodzaj metody – współczesna, czy nie - należy poddać się prowadzeniu Ducha Świętego.
- Inne.

3) Podsumowanie/praktyczne zastosowanie/plany.

- a) Co zwróciło dzisiaj Twoją uwagę, co może być pomocne w skutecznej ewangelizacji?
 - Dzisiejszy temat nie jest typowo teologiczny, ale bardzo potrzebny, żeby rozumieć otaczającą rzeczywistość. Warto o tym rozmawiać, inspirować się wzajemnie.
- b) Jak zamierzasz zastosować dzisiejszy temat w nadchodzącym tygodniu?
- c) Wybór przez prowadzącego celów z list „Wyposażanie” i „Misyjność”.
- d) Fragment do zapamiętania (powtarzaj, rozważaj, zapamiętaj).

J 14; 6 – „Odpowiedział mu Jezus: Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie”.

- e) Fragmenty do samodzielnego rozważania na kolejne dni (czytanie, rozważanie, notowanie w duchowym dzienniku tego, co Bóg Ci pokazał przez te wersety): 1Kor 1;18-24, 1Kor 9;19-23, Ef 6;9-13; Ef 2;1-3, 1Kor 3; 18-23.
- f) Modlitwa na zakończenie.

ⁱ <https://eszkola.pl/jezyk-polski/postmodernizm-2416.html>